

N:o 5.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående användandet af militieboställsfondens uppkomna återstående behållning; gifven Stockholms slott den 14 november 1890.

Under åberopande af hosföljande statsrådsprotokoll öfver landtförsvarsärenden för denna dag vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen, att den å militieboställsfonden qvarstående behållning, tiotusen sjuttioåtta kronor 27 öre, må få användas såsom bidrag till gäldande af kostnaderna för det för stamtruppen vid Vesternorrlands bataljon afsedda etablissement.

De till ärendet hörande handlingar skola till Riksdagens vederbörande utskott öfverlemnas, och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Hj. Palmstierna.

Utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen uti statsrådet å Stockholms slott den 14 november 1890.

Närvarande:

Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
 Statsråden: herr friherre VON OTTER,
 herr WENNERBERG,
 friherre PALMSTIERNA,
 friherre VON ESSEN,
 friherre ÅKERHJELM,
 GROLL och
 WIKBLAD.

Statsrådet och chefen för landtförsvarsdepartementet friherre Palmstierna föredrog i underdånighet:

9:o.

Angående användandet af en å militieboställsfonden qvarstående behållning.

Departementschefen yttrade härefter:

»Uti skrifvelse den 14 sistlidne februari har arméförvaltningen å intendents- och civila departementen i underdånighet hemställt, att Riksdagens medgifvande måtte äskas dertill, att den å militieboställsfonden ännu qvarstående behållning 10,078 kronor 27 öre måtte få användas

såsom bidrag till gäldande af kostnaderna för det för stamtruppen vid Vesternorrlands bataljon afsedda etablissement.

Beträffande anledningen dertill, att någon behållning å denna fond ännu förefinnes, har förvaltningen i sin förenämnda skrifvelse lemnat följande utredning.

Då nemligen den s. k. militieboställskassan, hvars hufvuduppgift var att förse bostadsboställena med karaktershus eller, der dylika ännu ej uppförts, bestrida inqvarteringsersättningen åt boställshafvarne, vid statsverkets öfvertagande af indelta arméns boställen icke vidare för sitt dåvarande ändamål erfordrades, blef hela det belopp, 482,000 kronor, hvartill den disponibla behållningen af kassan antogs uppgå, af Eders Kongl. Maj:t med 1877 års riksdag anvisadt till byggnadsarbeten för landtförsvaret. Innan emellertid tiden kom, då dessa medel för gäldande af ifrågavarande byggnadsarbeten togos i anspråk, hade genom upplupna räntor kapitaltillgången så ökats, att, efter utgående af de anvisade 482,000 kronorna, å fonden fans ett öfverskott af i jernadt tal 29,000 kronor. Då vidare ett till 72,000 kronor beräknadt öfverskott uppstått å de jemväl nyssnämnda år af Eders Kongl. Maj:t med Riksdagen för byggnadsbehof anvisade s. k. boställskassemedlen, hvilka härrörde af de från regementenas boställsdirektioner inlevererade behållningar, begärde och erhöll Eders Kongl. Maj:t 1880 års riksdags medgifvande att för kavallerietablissementet i Helsingborg använda det belopp 101,000 kronor, som sålunda var på båda dessa fonder tillsammans disponibelt. De verkliga tillgångarne visade sig dock äfven nu hafva vid tiden för användandet vuxit öfver det beräknade beloppet, så att, efter utbetalandet af nyssnämnda till Helsingborgsetablissementet anvisade summa, deraf återstode ofvan angifna belopp 10,078 kronor 27 öre, som derefter fått kvarstå såsom behållning å militieboställsfonden, utan att dock medlen, hvilka, på sätt här ofvan nämnts, varit afsedda att för byggnadsändamål användas, genom förräntning gjorts fruktbarande.

Hvad vidare angår sjelfva frågan om användande af nämnda behållning, fäster arméförvaltningen uppmärksamheten derpå, att vid föregående tillfällen, då dylika ärenden inför Eders Kongl. Maj:t och Riksdagen förevarit, behållningen, utan tvifvel med hänsyn till fondens ursprungliga ändamål, ansetts böra för landtförsvarets tillfälliga byggnadsbehof tagas i anspråk; och anser arméförvaltningen vid sådant förhållande den ännu kvarstående jernförelsevis ringa återstoden af fonden lämpligen böra få en liknande användning.

Arméförvaltningen anmäler dervid, att kontrakt om uppförande i Hernösand af det för stamtruppen vid Vesternorrlands bataljon erforderliga etablissementet numera blifvit afslutadt och att den kontraherade byggnadssumman uppgår till 99,200 kronor, under det att till gäldande af denna kostnad finnes tillgängligt endast det under åren 1888 och 1889 i sin helhet reserverade anslaget till sagda stamtrupps aflöning, tillsammans i rundt tal 53,000 kronor, äfvensom den reservation, antagligen 13,000 kronor, som under innevarande år kan å samma anslag uppkomma. För att den i år påbegynta uppsättningen af nämnda stamtrupp ej skall taga allt för lång tid, förmäler sig arméförvaltningen fördenskull finna i hög grad önskligt, att hjälp till byggnadskostnaden från annat håll beredes, och anser arméförvaltningen under sådana omständigheter den ifrågavarande återstoden å militieboställsfonden lämpligast böra till ofvan angifna ändamål användas.

Dessa sålunda af arméförvaltningen uttalade åsigtter, mot hvilka statskontoret i underdånigt utlåtande den 6 i denna månad förmält sig icke hafva något att erinra, delas till alla delar jemväl af mig; och får jag alltså, med upplysning att behållningen å ofvannämnda anslag, enligt hvad numera är känt, med säkerhet kan antagas komma att uppgå till omkring 79,000 kronor, i underdånighet hemställa,

att Eders Kongl. Maj:t täcktes, i enlighet med den af arméförvaltningen gjorda framställning, föreslå Riksdagen, att militieboställsfondens återstående behållning må få användas såsom bidrag till gäldande af kostnaderna för det för stamtruppen vid Vesternorrlands bataljon afsedda etablissement.»

Till denna departementschefens hemställan, i hvilken statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen lemna bifall; och skulle proposition af den lydelse, bilagan till detta protokoll närmare utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

O. E. Pauli.